Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B

UREDBA SVETA (ES) št. 539/2001

z dne 15. marca 2001

o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve

(UL L 81, 21.3.2001, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba Sveta (ES) št. 2414/2001 z dne 7. decembra 2001	L 327	1	12.12.2001
►M2	Uredba sveta (ES) št. 453/2003 z dne 6. marca 2003	L 69	10	13.3.2003
►M3	Uredba Sveta (ES) št. 851/2005 z dne 2. junija 2005	L 141	3	4.6.2005
►M4	Uredba Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006	L 363	1	20.12.2006
►M5	Uredba Sveta (ES) št. 1932/2006 z dne 20. decembra 2006	L 405	23	30.12.2006
►M6	Uredba Sveta (ES) št. 1244/2009 z dne 30. novembra 2009	L 336	1	18.12.2009
►M7	Uredba (EU) št. 1091/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010	L 329	1	14.12.2010
►M8	Uredba (EU) št. 1211/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010	L 339	6	22.12.2010
►M9	Uredba Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013	L 158	1	10.6.2013
►M10	Uredba (EU) št. 610/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013	L 182	1	29.6.2013
►M11	Uredba (EU) št. 1289/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013	L 347	74	20.12.2013

spremenjena z:

►A1	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

popravljena z:

►C1	Popravek, UL L 29, 3.2.2007, str. 10 (1932/2006)			

▼B

UREDBA SVETA (ES) št. 539/2001

z dne 15. marca 2001

o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 62(2)(b)(i) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

in ob upoštevanju naslednjega:

(1) Po točki (2)(b) člena 62 Pogodbe mora Svet sprejeti predpise o vizumih za načrtovana bivanja, krajša od treh mesecev, in v tem kontekstu je treba določiti seznam tistih tretjih držav, katerih državljani morajo ob prehodu zunanjih meja imeti vizum, in tistih, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti. Člen 61 uvršča te sezname med spremljajoče ukrepe, ki so neposredno povezani s prostim gibanjem oseb v območju svobode, varnosti in pravice.

(2) Ta uredba je nadaljevanje Schengenskega pravnega reda v skladu s protokolom, ki ta pravni red vključuje v okvir Evropske unije, v nadaljevanju „Schengenski protokol“. Ne vpliva na obveznosti držav članic, ki izhajajo iz pravnega reda, kot je opredeljen v Prilogi A k Sklepu 1999/435/ES z 20. maja 1999 o opredelitvi schengenskega pravnega reda za določanje pravne podlage za določbe ali sklepe, ki sestavljajo schengenski pravni red, skladno z ustreznimi določbami iz Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o Evropski uniji ([3]).

(3) Ta uredba pomeni nadaljnji razvoj tistih določb, glede katerih je bilo po Schengenskem protokolu dovoljeno tesnejše sodelovanje, in spada v področje, navedeno v točki B člena 1 Sklepa 1999/437/ES z 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([4]).

([1]) UL C 177 E, 27.6.2000, str. 66.
([2]) Mnenje z dne 5. julija 2000 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([3]) UL L 176, 10.7.1999, str. 1.
([4]) UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

▼B

(4) Združeno kraljestvo in Irska v skladu s členom 1 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priloga Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ne sodelujeta pri sprejetju te uredbe. Zaradi tega in brez poseganja v člen 4 omenjenega protokola določbe te uredbe ne veljajo za Irsko niti za Združeno kraljestvo.

(5) Določitev tistih tretjih držav, katerih državljani morajo imeti vizum, in tistih, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti, je urejena s premišljeno, na konkretnih primerih utemeljeno presojo različnih meril, povezanih med drugim z ilegalnimi imigracijami, javnim redom in varnostjo ter zunanjimi odnosi Evropske unije s tretjimi državami, pri čemer se upoštevajo tudi posledice za regionalno povezanost in vzajemnost. Predvideti je treba mehanizem Skupnosti, ki bi omogočil izvajanje tega načela vzajemnosti v primeru, da se ena od tretjih držav iz Priloge II k tej uredbi odloči uvesti obvezni vizum za državljane ene ali več držav članic.

(6) Glede na to, da so v Sporazumu o evropskem gospodarskem prostoru državljani Islandije, Lihtenštajna in Norveške izvzeti iz vizumske obveznosti, te države niso vključene v seznam Priloge II k tej uredbi.

(7) Kar zadeva osebe brez državljanstva in begunce s priznanim statusom, mora biti odločitev o vizumski obveznosti ali izvzetju iz te obveznosti, ne da bi to posegalo v obveznosti po mednarodnih sporazumih, ki so jih podpisale države članice, zlasti po Evropskem sporazumu o odpravi vizumov za begunce, podpisanem 20. aprila 1959 v Strasbourgu, utemeljena na tretji državi, v kateri te osebe prebivajo in ki jim je izdala njihove potne dokumente. Vendar pa se države članice, upoštevajoč razlike v nacionalnih predpisih, ki veljajo za osebe brez državljanstva in begunce s priznanim statusom, lahko odločijo, ali bo za te skupine oseb veljala vizumska obveznost, kadar je tretja država, v kateri te osebe prebivajo in ki je izdala njihove potne dokumente, med tistimi, katerih državljani so iz vizumske obveznosti izvzeti.

(8) V posebnih primerih, ko so zagotovljena posebna pravila glede vizumov, lahko države članice nekatere skupine oseb izvzamejo iz vizumske obveznosti ali pa jim to obveznost naložijo v skladu z mednarodnim javnim pravom ali ustaljeno prakso.

(9) Da bi zagotovili preglednost sistema in obveščenost oseb, na katere se to nanaša, se države članice medsebojno obveščajo o ukrepih, ki so jih sprejele na podlagi te uredbe, obvestijo pa tudi Komisijo. Iz istih razlogov mora biti informacija o tem tudi objavljena v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

(10) Pogoji glede vstopa na ozemlje držav članic ali izdaje vizumov ne vplivajo na pravila, ki trenutno urejajo priznavanje veljavnosti potnih dokumentov.

▼B

(11) V skladu z načelom sorazmernosti, navedenim v členu 5 Pogodbe, je uzakonitev uredbe, ki navaja tretje države, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja vizum, ter tistih, katerih državljani so iz te obveznosti izvzeti, potrebno in primerno sredstvo za zagotovitev učinkovitega delovanja skupne ureditve glede vizumov.

▼M1

(12) Ta uredba predvideva popolno uskladitev kar zadeva tretje države, katerih državljani morajo ob prehodu zunanjih meja držav članic imeti vizum, in tiste, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti,

▼B

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Državljani tretjih držav, navedenih na seznamu v Prilogi I, morajo imeti ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum.

▼M5
▼C1

Brez poseganja v zahteve iz Evropskega sporazuma o odpravi vizumov za begunce, podpisanega 20. aprila 1959 v Strasbourgu, morajo imeti begunci s priznanim statusom in osebe brez državljanstva ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum, če je tretja država, v kateri prebivajo in ki jim je izdala njihove potne dokumente, uvrščena na seznam tretjih držav, naštetih v Prilogi I k tej uredbi.

▼B

2. ►**M10** Državljani tretjih držav na seznamu v Prilogi II so oproščeni obveznosti, določene v odstavku 1, za bivanja, ki ne presegajo 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju. ◄

▼M5
▼C1

Prav tako so iz vizumske obveznosti izvzeti:

— državljani tretjih držav, naštetih v Prilogi I k tej uredbi, ki so imetniki dovoljenja za lokalni obmejni promet, ki so ga izdale države članice v skladu z Uredbo (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic in spremembi določb Schengenske konvencije [1], če ti imetniki izvršujejo svojo pravico v okviru režima lokalnega obmejnega prometa,

[1] UL L 405, 30.12.2006, str. 1.

▼C1

— učenci, ki imajo državljanstvo tretje države, naštete v Prilogi I, prebivajo v državi članici, ki uporablja Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici ([1]), in potujejo v okviru šolske ekskurzije kot člani skupine učencev, ki jih spremlja učitelj te šole,

— begunci s priznanim statusom in osebe brez državljanstva ter druge osebe, ki nimajo državljanstva nobene države, ki prebivajo v državi članici in so imetniki potnih dokumentov, ki jih je izdala ta država članica.

▼B

3. Za državljane novih tretjih držav, ki so bile nekdaj sestavni del držav s seznamov v Prilogah I in II, veljajo določbe odstavka 1 oziroma 2, razen in dokler Svet ne sprejme drugačne odločitve po postopku, določenem v ustrezni določbi Pogodbe.

▼M11

4. Če tretja država s seznama iz Priloge II izvaja vizumsko obveznost za državljane najmanj ene države članice, se uporabijo naslednje določbe:

(a) v 30 dneh po tem, ko tretja država začne izvajati vizumsko obveznost, ali – v primerih, ko se ohrani vizumska obveznost, ki obstaja 9. januarja 2014 – v 30 dneh po tem datumu, zadevna država članica o tem pisno uradno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo.

V tem uradnem obvestilu se:

(i) navede datum začetka izvajanja vizumske obveznosti in vrste zadevnih potnih listin in vizumov;

(ii) vključijo natančna obrazložitev predhodnih ukrepov, ki jih je zadevna država članica sprejela za zagotovitev potovanj brez vizumov z zadevno tretjo državo, in vse potrebne informacije.

Informacije o navedenem uradnem obvestilu, vključno z informacijami o datumu začetka izvajanja vizumske obveznosti ter vrstah zadevnih potnih listin in vizumov, Komisija nemudoma objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Če se tretja država odloči odpraviti vizumsko obveznost pred iztekom roka iz prvega pododstavka te točke, se uradno obvestilo ne pošlje oziroma se umakne, informacije pa se ne objavijo;

(b) Komisija takoj po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) in ob posvetovanju z zadevno državo članico sprejme ukrepe pri organih tretje države, zlasti na političnem, gospodarskem in trgovinskem področju, z namenom ponovne vzpostavitve oziroma uvedbe potovanj brez vizumov, o teh ukrepih pa nemudoma obvesti Evropski parlament in Svet;

([1]) UL L 327, 19.12.1994, str. 1.

▼**M11**

(c) če tretja država v 90 dneh po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) in kljub ukrepih, sprejetih v skladu s točko (b), ne odpravi vizumske obveznosti, lahko zadevna država članica zahteva, da Komisija za določene kategorije državljanov te tretje države zadrži izvzetje iz vizumske obveznosti. Če država članica vloži takšno zahtevo, o tem obvesti Evropski parlament in Svet;

(d) Komisija pri preučitvi možnosti nadaljnjega ukrepanja v skladu s točko (e), (f) ali (h) upošteva rezultate ukrepov, ki jih je sprejela zadevna država članica z namenom zagotavljanja potovanj brez vizumov z zadevno tretjo državo, kakor tudi ukrepe, sprejete v skladu s točko (b), in posledice zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti na zunanje odnose Unije in njenih držav članic s to tretjo državo;

(e) če tretja država ne odpravi vizumske obveznosti, Komisija najpozneje šest mesecev po objavi iz tretjega pododstavka točke (a), potem pa v presledkih, ki ne presegajo šestih mesecev, in sicer v skupnem obdobju, ki ne presega dneva, ko delegirani akt iz točke (f) začne veljati oziroma ko je temu delegiranemu aktu izraženo nasprotovanje:

(i) sprejme na zahtevo zadevne države članice ali na lastno pobudo izvedbeni akt, s katerim se izvzetje iz vizumske obveznosti za določene kategorije državljanov te tretje države začasno zadrži za obdobje do šestih mesecev. V tem izvedbenem aktu določi, kdaj v roku 90 dni od začetka veljavnosti tega akta začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti, pri čemer upošteva razpoložljive vire na konzulatih držav članic. Komisija lahko ob sprejetju nadaljnjih izvedbenih aktov obdobje tega zadržanja podaljšuje za nadaljnja obdobja do šestih mesecev, spreminja pa lahko tudi kategorije državljanov tretje države, za katere je bilo zadržano izvzetje iz vizumske obveznosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 4a(2). Brez poseganja v uporabo člena 4 morajo vse kategorije državljanov zadevne tretje države, na katere se nanaša izvedbeni akt, med trajanjem tega zadržanja imeti vizum za prehod zunanjih meja držav članic, ali

(ii) odboru iz člena 4a(1) predloži poročilo o oceni razmer, v katerem navede, zakaj se je odločila, da ne zadrži izvzetja iz vizumske obveznosti, ter o tem obvesti Evropski parlament in Svet.

V tem poročilu se upoštevajo vsi pomembni dejavniki, kot so tisti iz točke (d). Evropski parlament in Svet lahko na podlagi tega poročila opravita politično razpravo;

▼**M11**

(f) če tretja država v 24 mesecih po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) ne odpravi vizumske obveznosti, Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 4b, s katerim za 12 mesecev začasno zadrži uporabo Priloge II za državljane te tretje države. V delegiranem aktu določi, kdaj v roku 90 dni od začetku veljavnosti tega akta začne učinkovati zadržanje uporabe Priloge II, pri čemer upošteva razpoložljive vire na konzulatih držav članic, in ustrezno spremeni Prilogo II. Navedeno spremembo opravi tako, da pri imenu te tretje države vstavi opombo, v kateri navede, da je izvzetje iz vizumske obveznosti za to tretjo državo zadržano, in opredeli trajanje tega zadržanja.

Izvedbeni akt, sprejet na podlagi točke (e), preneha veljati dne, ko začne učinkovati zadržanje uporabe Priloge II za državljane tretje države, ali dne, ko je izraženo nasprotovanje delegiranemu aktu v skladu s členom 4b(5).

Kadar Komisija predloži zakonodajni predlog iz točke (h), se obdobje zadržanja iz prvega pododstavka te točke podaljša za šest mesecev. Opomba iz navedenega pododstavka se ustrezno spremeni.

Brez poseganja v uporabo člena 4 morajo državljani tretje države, na katere se nanaša delegirani akt, med trajanjem tega zadržanja imeti vizum za prehod zunanjih meja držav članic;

(g) vsa naknadna obvestila drugih držav članic v skladu s točko (a), ki zadevajo isto tretjo državo, med trajanjem uporabe ukrepov, sprejetih v skladu s točko (e) ali (f) glede te tretje države, se vključijo v tekoče postopke brez podaljšanja rokov ali obdobij iz navedenih točk;

(h) če tretja država v šestih mesecih po začetku veljavnosti delegiranega akta iz točke (f) ne odpravi vizumske obveznosti, lahko Komisija predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi navedbo te tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I;

(i) postopki iz točk (e), (f) in (h) ne vplivajo na pravico Komisije, da kadar koli predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi navedbo zadevne tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I;

(j) če tretja država odpravi vizumsko obveznost, zadevna država članica o tem nemudoma uradno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo. Komisija to uradno obvestilo nemudoma objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

▼**M11**

Izvedbeni oziroma delegirani akt, sprejet v skladu s točko (e) ali (f), v zvezi z zadevno tretjo državo preneha veljati sedem dni po objavi iz prvega pododstavka te točke. Če je tretja država uvedla vizumsko obveznost za državljane dveh ali več držav članic, izvedbeni ali delegirani akt v zvezi s to tretjo državo preneha veljati sedem dni po objavi uradnega obvestila v zvezi z zadnjo državo članico, za državljane katere je ta tretja država izvajala vizumsko obveznost. Opomba iz prvega pododstavka točke (f) se ob prenehanju veljavnosti zadevnega delegiranega akta črta. Informacijo o tem prenehanju Komisija nemudoma objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Če tretja država odpravi vizumsko obveznost in zadevna država članica ne pošlje uradnega obvestila v skladu s prvim pododstavkom te točke, Komisija na lastno pobudo nemudoma poskrbi za objavo iz navedenega pododstavka, uporabi pa se drugi pododstavek te točke.

_____

Člen 1a

1. Z odstopanjem od člena 1(2) se izvzetje iz vizumske obveznosti za državljane tretje države s seznama iz Priloge II v primeru izrednih razmer začasno zadrži kot zadnje sredstvo in v skladu s tem členom.

2. Država članica lahko uradno obvesti Komisijo, če se v obdobju šestih mesecev, v primerjavi z enakim obdobjem prejšnjega leta ali z zadnjimi šestimi meseci pred začetkom izvajanja izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane tretje države s seznama iz Priloge II, sooča z eno ali več od naslednjih okoliščin, katerih posledica so izredne razmere, s katerimi se ne more spoprijeti sama, in sicer z znatnim in nenadnim povečanjem števila:

(a) državljanov te tretje države, za katere se ugotovi, da neupravičeno prebivajo na ozemlju države članice;

(b) prošenj za azil državljanov te tretje države, za katere je stopnja ugodno rešenih prošenj nizka, če je zaradi tega povečanja azilni sistem države članice še posebno obremenjen;

(c) zavrnjenih prošenj za ponovni sprejem, ki jih država članica predloži tej tretji državi za njene državljane.

Primerjava s šestmesečnim obdobjem pred začetkom izvajanja izvzetja iz vizumske obveznosti iz prvega pododstavka se uporablja le v obdobju sedmih let od datuma začetka izvajanja izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane te tretje države.

▼**M11**

Uradno obvestilo iz prvega pododstavka se utemelji in vključuje ustrezne informacije in statistične podatke ter natančno obrazložitev predhodnih ukrepov, ki jih je zadevna država članica sprejela, da bi stanje izboljšala. Komisija obvesti Evropski parlament in Svet, takoj ko prejme takšno uradno obvestilo.

3. Komisija preuči vsako obvestilo v skladu z odstavkom 2, ob upoštevanju:

(a) ali obstajajo katere koli razmere, opisane v odstavku 2;

(b) števila držav članic, na katere vplivajo katere koli razmere iz odstavka 2;

(c) splošnega vpliva povečanj iz odstavka 2 na stanje migracij v Uniji, kot je mogoče o tem sklepati iz podatkov, ki so jih predložile države članice;

(d) poročil Evropske agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, Evropskega azilnega podpornega urada ali Evropskega policijskega urada (Europol), če to zahtevajo okoliščine posameznega primera, o katerem je bilo poslano uradno obvestilo;

(e) splošnega vprašanja javnega reda in notranje varnosti ob posvetovanju z zadevno državo članico.

Komisija o rezultatih svoje preučitve obvesti Evropski parlament in Svet.

4. Če Komisija na podlagi preučitve iz odstavka 3 in ob upoštevanju, kako zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti vpliva na zunanje odnose Unije in njenih držav članic z zadevno tretjo državo, v tesnem sodelovanju s to tretjo državo in da bi našli alternativne dolgoročne rešitve, odloči, da je treba ukrepati, v treh mesecih od prejema uradnega obvestila iz odstavka 2 sprejme izvedbeni akt o začasnem zadržanju izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane zadevne tretje države za obdobje šestih mesecev. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 4a(2). V izvedbenem aktu se določi datum, na katerega začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti.

Brez poseganja v uporabo člena 4 morajo državljani tretje države, na katere se nanaša izvedbeni akt, med trajanjem tega zadržanja imeti vizum za prehod zunanjih meja držav članic.

5. Komisija pred koncem veljavnosti izvedbenega akta, ki je bil sprejet v skladu z odstavkom 4, v sodelovanju z zadevno državo članico Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo. Poročilu je lahko priložen zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi se navedba zadevne tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I.

▼M11

6. Če Komisija predloži zakonodajni predlog v skladu z odstavkom 5, lahko veljavnost izvedbenega akta, sprejetega v skladu z odstavkom 4, podaljša za največ 12 mesecev. Sklep o podaljšanju veljavnosti izvedbenega akta se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 4a(2).

Člen 1b

Komisija do 10. januarja 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni učinkovitost mehanizma vzajemnosti iz člena 1(4) in mehanizma zadržanja iz člena 1a, ter po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe. Evropski parlament in Svet o takem predlogu odločata po rednem zakonodajnem postopku.

▼M10

Člen 2

V tej uredbi „vizum“ pomeni vizum, kot je opredeljen v členu 2(2)(a) Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) ([1])

▼M5
▼C1

———————

▼B

Člen 4

▼M11

1. Država članica lahko določi izjeme, za katere ne velja vizumska obveznost, kot je določena s členom 1(1), ali izjeme, za katere ne velja izvzetje iz te obveznosti, kot je določeno s členom 1(2), za naslednje skupine oseb:

(a) imetnike diplomatskih, službenih/uradnih ali posebnih potnih listov;

(b) člane civilnega letalskega in ladijskega osebja pri opravljanju svojih dolžnosti;

(c) člane civilnega ladijskega osebja, ko gredo na kopno, ki imajo pomorski osebni dokument, izdan v skladu s Konvencijo Mednarodne organizacije dela št. 108 z dne 13. maja 1958 oziroma št. 185 z dne 16. junija 2003 ali s Konvencijo Mednarodne pomorske organizacije o olajšavah v mednarodnem pomorskem prometu z dne 9. aprila 1965;

(d) osebje in člane misij pomoči ali reševalnih misij ob nesrečah ali nezgodah;

(e) civilno osebje ladij, ki plujejo v mednarodnih celinskih vodah;

([1]) UL L 243, 15.9.2009, str. 1.

▼M11

(f) imetnike potnih listin, ki so jih medvladne mednarodne organizacije, v katere je včlanjena najmanj ena država članica, ali drugi subjekti, ki jih zadevna država članica priznava kot subjekte mednarodnega prava, izdali uradnikom teh organizacij ali subjektov.

▼M5
▼C1

2. Država članica lahko iz vizumske obveznosti izvzame:

(a) učenca z državljanstvom tretje države, naštete v Prilogi I, ki prebiva v tretji državi, našteti v Prilogi II ali v Švici ali Lihtenštajnu, in potuje v okviru šolske ekskurzije kot član skupine učencev, ki jih spremlja učitelj te šole;

(b) begunce s priznanim statusom in osebe brez državljanstva, če je tretja država, v kateri prebivajo in ki jim je izdala njihove potne dokumente, ena od tretjih držav, naštetih v Prilogi II;

(c) pripadnike oboroženih sil, ki potujejo v okviru NATO ali Partnerstva za mir in imajo osebne dokumente in ukaze za premik, določene v Sporazumu med pogodbenicami Severnoatlantske pogodbe o statusu njihovih sil z dne 19. junija 1951;

▼M11

(d) brez poseganja v zahteve iz Evropskega sporazuma o odpravi vizumov za begunce, podpisanega 20. aprila 1959 v Strasbourgu, begunce s priznanim statusom ter osebe brez državljanstva in druge osebe, ki nimajo državljanstva nobene države, ki prebivajo v Združenem kraljestvu ali na Irskem in so imetniki potne listine, ki jo je izdalo Združeno kraljestvo ali Irska in jo priznava zadevna država članica.

▼B

3. Država članica lahko predvidi izjeme od izvzetja iz vizumske obveznosti, določene v členu 1(2), za osebe, ki med svojim bivanjem v tej državi opravljajo plačano delo.

▼M11

Člen 4a

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Kadar odbor ne predloži mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

([1]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

▼**M11**

Člen 4b

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz točke (f) člena 1(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 9. januarja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz točke (f) člena 1(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi *v Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, naveden v tej odločitvi. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s točko (f) člena 1(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

▼**B**

Člen 5

1. V 10 delovnih dneh od začetka veljavnosti te uredbe vsaka država članica obvesti druge države članice in Komisijo o ukrepih, ki jih je sprejela v skladu z drugo alineo člena 3 in členom 4. O vseh nadaljnjih spremembah teh ukrepov pa jih obvesti v petih delovnih dneh.

2. Komisija objavi obvestila o ukrepih iz odstavka 1 kot informacijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 6

Ta uredba ne vpliva na pristojnost držav članic glede priznavanja držav in ozemeljskih enot ter potnih listov, potnih in osebnih dokumentov, ki jih izdajo organi teh držav.

▼B

Člen 7

1. Ta uredba nadomesti Uredbo Sveta (ES) št. 574/1999 ([1]).

2. Zadnji različici Skupnih konzularnih navodil (SKN) in Skupnega priročnika (SP), kot izhajata iz Sklepa shengenskega izvršnega odbora z dne 28. aprila 1999 (SCH/Com-ex(99) 13), se spremenita, kot sledi:

1. naslov dela I Priloge 1 SKN in dela I Priloge 5 SP se nadomesti z:

   „Skupni seznam tretjih držav, za katerih državljane velja vizumska obveznost po Uredbi (ES) št. 539/2001“;

2. seznam iz dela I Priloge 1 SKN in dela I Priloge 5 SP se nadomesti s seznamom iz Priloge I k tej uredbi;

3. naslov dela II Priloge 1 SKN in dela II Priloge 5 SP se nadomesti z:

   „Skupni seznam tretjih držav, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti po Uredbi (ES) št. 539/2001“;

4. seznam iz dela II Priloge 1 SKN in dela II Priloge 5 SP se nadomesti s seznamom iz Priloge II k tej uredbi;

5. del III Priloge 1 SKN in del III Priloge 5 SP se črtata.

3. Sklepa Schengenskega izvršnega odbora z dne 15. decembra 1997 (SCH/Com-ex(97) 32) in z dne 16. decembra 1998 (SCH/Com-ex(98) 53, rev.2) se razveljavita.

▼M1

Člen 8

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti.*

▼B

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

([1]) UL L 72, 18.3.1999, str. 2.

▼B

PRILOGA I

Skupni seznam iz člena 1(1)

1. DRŽAVE

Afganistan

▼M7

_____

▼B

Alžirija

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Armenija

Azerbajdžan

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrajn

Bangladeš

▼M5
▼C1

_____

▼B

Belize

Belorusija

Benin

Bocvana

▼M5
▼C1

Bolivija

▼M7

_____

▼B

Burkina Faso

Burma/Mjanmar

Burundi

Butan

Čad

▼M6

_____

▼B

Demokratična republika Kongo

Dominika

Dominikanska republika

Džibuti

▼M5

▼C1

_____

▼M2

Ekvador

▼B

Egipt

Ekvatorialna Gvineja

Eritreja

Etiopija

Fidži

Filipini

Gabon

Gambija

Gana

Grenada

Gruzija

Gvajana

Gvineja

Gvineja-Bissau

Haiti

Indija

Indonezija

Irak

Iran

Jamajka

Jemen

Jordanija

Južna Afrika

Kambodža

Kamerun

Zelenortski otoki

Katar

Kazahstan

Kenija

Kirgizistan

Kiribati

Kitajska

Kolumbija

Komori

Kongo

Kuba

Kuvajt

▼B

Laos

Lesoto

Libanon

Liberija

Libija

Madagaskar

Malavi

Maldivi

Mali

Maroko

Marshallovi otoki

▼M5
▼C1

_____

▼B

Mavretanija

Mikronezija

Moldavija

Mongolija

Mozambik

Namibija

Nauru

▼M6

_____

▼B

Nepal

Niger

Nigerija

Oman

Pakistan

Palau

Papua Nova Gvineja

Peru

Ruanda

Rusija

▼M5
▼C1

_____

▼B

Saint Lucia

Saint Vincent in Grenadine

Salomonovi otoki

Sao Tomé in Príncipe

Saudova Arabija

▼M5

▼C1

_____

▼B

Senegal

Severna Koreja

▼M8

_____

▼B

Sierra Leone

Sirija

Slonokoščena obala

Somalija

▼M6

_____

▼B

Srednjeafriška republika

Sudan

Surinam

Svazi

Šrilanka

Tadžikistan

Tajska

Tanzanija

▼M5
▼C1

Timor-Leste

▼B

Togo

Tonga

Trinidad in Tobago

Tunizija

Turčija

Turkmenistan

Tuvalu

Uganda

Ukrajina

Uzbekistan

Vanuatu

Vietnam

▼M5
▼C1

Samoa

▼B

Zambija

Združeni arabski emirati

Zimbabve

▼B

2. ENTITETE IN OZEMLJA, KI JIH NAJMANJ ENA DRŽAVA ČLANICA NE PRIZNAVA KOT DRŽAVE

Palestinska oblast

▼M8

_____

▼M2

_____

▼M6

Kosovo, kot je opredeljeno v Resoluciji Varnostnega sveta Združenih narodov 1244 z dne 10. junija 1999

▼M5

▼C1

3. BRITANSKI DRŽAVLJANI, KI NISO DRŽAVLJANI ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKE BRITANIJE IN SEVERNE IRSKE ZA NAMENE PRAVA SKUPNOSTI:

državljani britanskih čezmorskih ozemelj, ki nimajo pravice do stalne naselitve v Združenem kraljestvu

britanski čezmorski državljani

britanske osebe, ki nimajo pravice do stalne naselitve v Združenem kraljestvu

britanske zaščitene osebe

▼B

PRILOGA II

Skupni seznam iz člena 1(2)

1. DRŽAVE

▼M7 Albanija ([1])

▼B

Andora

▼M5
▼C1

Antigva in Barbuda ([2])

▼B

Argentina

Avstralija

▼M5
▼C1

Bahami ([2])

Barbados ([2])

▼M4 _____

▼B

Bolivija

▼M7

Bosna in Hercegovina ([1])

▼B

Brazilija

▼M5
▼C1

Brunej-Darussalam

▼A1 _____

▼B

Čile

▼M6

Črna gora ([3])

▼M2 _____

▼A1 _____

▼B

Gvatemala

Honduras

▼M9 _____

▼B

Izrael

Japonska

([1]) Izvzetje iz vizumske obveznosti velja le za imetnike biometričnih potnih listov.
([2]) Izvzetje iz vizumske obveznosti se bo začelo uporabljati od dne začetka veljavnosti sporazuma o izvzetju iz vizumske obveznosti, sklenjenega z Evropsko skupnostjo.
([3]) Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja le za imetnike biometričnih potnih listov.

▼B

Južna Koreja

Kanada

Kostarika

▼A1

_____

▼B

Malezija

▼A1

_____

▼M5

▼C1

Mauritius ([1])

▼B

Mehika

Monako

▼M6

Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija ([2])

▼B

Nikaragva

Nova Zelandija

Panama

Paragvaj

▼A1

_____

▼M4

_____

▼B

Salvador

▼M5

▼C1

Saint Kitts in Nevis ([1])

▼B

San Marino

▼M5

▼C1

Sejšeli ([1])

▼B

Singapur

▼A1

_____

▼M6

Srbija (razen imetnikov srbskih potnih listov, ki jih izda srbski usklajevalni urad (v srbščini: *Koordinaciona uprava*)) ([2])

▼B

Sveti sedež

▼M2

_____

▼B

Urugvaj

Venezuela

Združene države Amerike

([1]) Izvzetje iz vizumske obveznosti se bo začelo uporabljati od dne začetka veljavnosti sporazuma o izvzetju iz vizumske obveznosti, sklenjenega z Evropsko skupnostjo.

([2]) Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja le za imetnike biometričnih potnih listov.

▼B

2. POSEBNE UPRAVNE REGIJE LJUDSKE REPUBLIKE KITAJSKE

SAR Hong Kong ([1])

SAR Macau ([2])

▼M5
▼C1

3. BRITANSKI DRŽAVLJANI, KI NISO DRŽAVLJANI ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKE BRITANIJE IN SEVERNE IRSKE ZA NAMENE PRAVA SKUPNOSTI:

britanski državljani (prekomorski)

▼M8

4. ENTITETE IN OZEMLJA, KI JIH NAJMANJ ENA DRŽAVA ČLANICA NE PRIZNAVA KOT DRŽAVE:

Tajvan ([3])

([1]) Izvzetje iz vizumske obveznosti velja samo za imetnike potnih listin „Special Administrative Region Hong Kong“.

([2]) Izvzetje iz vizumske obveznosti velja samo za imetnike potnih listin „Regiao Administrativa Especial de Macau“.

([3]) Izvzetje iz vizumske obveznosti velja le za imetnike potnih listov, izdanih na Tajvanu, ki vsebujejo številko osebne izkaznice.